

Sygn. akt II K 495/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Magdalena Batog

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15.11.2016r., 29.12.2016r. i 28.02.2017r.

sprawy z oskarżenia prywatnego P. B.

przeciwko

P. W. (1)

s. R. i E. z d. P.

ur. (...) we W.

oskarżonemu o to, że:

w nocy 07 sierpnia 2016r. w miejscowości B. pchnął P. B. na siatkę ogrodzeniową a następnie uderzał go pięściami po głowie, twarzy i plecach, powodując u niego obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka z podbiegnięciem krwawym i obrzękiem niewielkiego stopnia okolicy oka prawego, otarcia naskórka i obrzęku okolicy ciemieniowej oraz otarcia naskórka na barku prawym, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała P. B. na czas nie przekraczający siedmiu dni,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.:

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko oskarżonemu **P. W. (1)** na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. nakłada na oskarżonego **P. W. (1)** obowiązek zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną oskarżycielowi prywatnemu P. B., poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 2 000 zł (dwóch tysięcy złotych), w terminie 6 (sześciu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku;

III. na podstawie art. 628 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. obciąża oskarżonego **P. W. (1)** kosztami postępowania, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego P. B. kwotę 423 zł (czteryście dwadzieścia trzy złote) tytułem zwrotu poniesionych wydatków i na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 60 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Oskarżyciel prywatny P. B. wniósł do tut. Sądu akt oskarżenia, w którym zarzucił oskarżonemu P. W. (1), że w nocy 07 sierpnia 2016r. w miejscowości B. pchnął go na siatkę ogrodzeniową a następnie uderzał go pięściami po głowie, twarzy i plecach, powodując u niego obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka z podbiegnięciem krwawym i obrzękiem niewielkiego stopnia okolicy

oka prawego, otarcia naskórka i obrzęku okolicy ciemieniowej oraz otarcia naskórka na barku prawym, które skutkowały naruszeniem czynności narządów jego ciała na czas nie przekraczający siedmiu dni, tj. popełnienie czynu z art. 157 § 2 k.k.

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony P. W. (1) i oskarżyciel prywatny P. B. zamieszkują w miejscowości B.. P. W. (2) był w przeszłości związany z siostrą oskarżyciela prywatnego. Od tego czasu mężczyźni pozostają ze sobą w konflikcie.

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v – 26,

wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), k. 24v – 25.

W dniu 06 sierpnia 2016r. w B. odbywał się festyn wiejski, w którym brali udział P. W. (1) wraz ze swoją dziewczyną A. K. oraz P. B. z żoną D.. W czasie zabawy zarówno oskarżony jak i oskarżyciel prywatny spożywali alkohol.

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v – 26,

zeznania świadka D. B., k. 26v – 27,

wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), k. 24v – 25,

zeznania świadka A. K., k. 31.

Po północy w dniu 07 sierpnia 2016r. P. B. i jego żona udali się pieszo do domu. W pewnej odległości za nimi szedł P. W. (1) z A. K..

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v – 26,

zeznania świadka D. B., k. 26v – 27,

wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), k. 24v – 25,

zeznania świadka A. K., k. 31,

zeznania świadka P. K., k. 31v – 32.

Gdy oskarżyciel prywatny i jego małżonka znajdowali się przed własną posesją, podbiegł do nich z tyłu P. W. (1). Oskarżony pchnął P. B., który trzymał za rękę D. B.. W wyniku tego przemieścili się oni oboje na siatkę ogrodzeniową. P. B. oparł się przodem tułowia na płocie, który miał około 1,20 m wysokości. Wykorzystał to oskarżony i zaczął uderzać go pięścią po głowie, twarzy i plecach.

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v – 26,

zeznania świadka D. B., k. 26v – 27,

zeznania świadka R. N., k. 30v – 31,

świadcstwo sądowo – lekarskich oględzin ciała, k. 4.

Po otrzymaniu kilku ciosów, P. B. zaczął obracać się w kierunku napastnika i aby odeprzeć jego atak wyprowadził jednocześnie cios pięścią. Trafił on oskarżonego zahaczając przy okazji stojącą obok niego A. K., która zaczęła krwawić z nosa i usiadła na chodnik.

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v - 26

zeznania świadka D. B., k. 26v – 27,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), k. 24v – 25,

częściowo zeznania świadka A. K., k. 31.

P. W. (1) uderzył jednokrotnie P. B. pięścią w twarz i obaj mężczyźni zaczęli się szarpać. Po chwili na miejscu pojawił się P. K., który ich rozdzielił. D. B. wezwała telefonicznie Policję.

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v - 26

zeznania świadka D. B., k. 26v – 27,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), k. 24v – 25,

częściowo zeznania świadka A. K., k. 31,

częściowo zeznania świadka P. K., k. 31v – 32.

Po krótkiej wymianie wyzwisk pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem prywatnym, P. W. (1) pomógł swojej dziewczynie wstać i wspólnie udali się do domu. A. K. miała pretensje do oskarżonego pytając go dwukrotnie, po co „ruszał” P. B..

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v – 26,

zeznania świadka D. B., k. 26v – 27,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), k. 24v – 25,

częściowo zeznania świadka A. K., k. 31.

Po pewnym czasie pod posesję P. B. przyjechali funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej w Ś.. Oskarżyciel prywatny zrelacjonował im zaistniałą sytuację, uzyskując informację o możliwości przeprowadzenia obdukcji sądowo – lekarskiej.

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v – 26,

zeznania świadka D. B., k. 26v – 27,

zeznania świadka R. N., k. 30v – 31.

W wyniku napaści ze strony P. W. (1), P. B. doznał otarcia naskórka z podbiegnięciem krwawym i obrzękiem niewielkiego stopnia okolicy oka prawego, otarcia naskórka i obrzęku okolicy ciemieniowej oraz otarcia naskórka na barku prawym. Obrażenia te skutkowały naruszeniem czynności narządów jego ciała na czas nieprzekraczający siedmiu dni.

Dowód:

zeznania świadka P. B., k. 25v – 26,

świadcstwo sądowo – lekarskich oględzin ciała, k. 4,

opinia sądowo – lekarska, k. 35 – 37.

Oskarżony P. W. (1) ma 27 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony posiada stałe zatrudnienie, uzyskuje miesięcznie 1680 zł. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), k. 24v – 25,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 41.

Oskarżony P. W. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że będąc na festynie wiejskim zauważył dziwne spojrzenia i „uśmieszki” ze strony P. B.. Wracając do domu ze swoją dziewczyną postanowił wyjaśnić tą sytuację z oskarżycielem prywatnym, który szedł przed nim wraz z żoną. Oskarżony stwierdził, że podszedł do P. B. i złapał go za ramię obracając w swoją stronę. Oświadczył, że być może zrobił to zbyt gwałtownie, lecz nie wyprowadzał żadnych ciosów. Dodał, że to P. B. odwrócił się do niego od razu z pięściami i doszło pomiędzy nimi do szarpaniny. P. W. (1) zaprzeczył aby podczas całego zajścia uderzał oskarżyciela prywatnego w głowę, wskazując, że sam dostał od niego w twarz, gdy ten stał już za bramką na swojej posesji.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach P. B. i D. B.. Zdaniem sądu osoby te w sposób wiarygodny przedstawiły przebieg zdarzenia, mającego miejsce w nocy 07 sierpnia 2016r. Zajmując powyższe stanowisko, sąd wziął po uwagę spójny i logiczny charakter złożonych przez nich zeznań, które korespondowały ze sobą. Także bezpośrednia ocena wypowiedzi świadków na rozprawie, nie nasuwała zastrzeżeń co do ich wiarygodności. Okoliczności podane przez P. B. i D. B., znajdowały potwierdzenie w świadectwie sądowo – lekarskich oględzin ciała oraz opinii sądowo – lekarskiej biegłego M. W. a ponadto w zeznaniach świadka R. N. oraz częściowo zeznaniach P. K. i A. K.. I tak R. N., który przybył na miejsce w związku z wezwaniem D. B., zaobserwował fakt uszkodzenia siatki ogrodzeniowej okalającej posesję oskarżyciela prywatnego, do czego zgodnie z relacją P. B. doszło w wyniku napaści ze strony P. W. (2). Opisał on również przebieg zajścia, przedstawiony mu wówczas przez zgłaszających. Z kolei świadkowie P. K. i A. K. potwierdzili w swoich zeznaniach okoliczność fizycznego starcia, do którego doszło pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem prywatnym. W tym zakresie jednakże relacja podana przez P. K., nie wносиła do sprawy istotnych okoliczności, z uwagi na to, że przybył on na miejsce po pewnym czasie i nie widział początku zdarzenia, kiedy to oskarżony zaatakował P. B.. Odnosząc się natomiast od okoliczności podanych przez A. K., sąd nie dał jej wiary w zakresie w jakim zaprzeczyła ona aby P. W. (1) zadawał ciosy oskarżycielowi prywatnemu. Zdaniem sądu stwierdzenie podane przez tego świadka, jakoby pomiędzy stronami doszło jedynie do szarpaniny nie daje się pogodzić z faktem doznania obrażeń przez P. B. oraz uszkodzenia ogrodzenia jego posesji.

Jako nieprzydatne dla dokonania ustaleń faktycznych, sąd ocenił zeznania świadków Ł. H. i E. W., którzy nie posiadali wiedzy o przebiegu zdarzenia.

Mając z kolei na uwadze wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1) sąd wziął je pod uwagę jedynie w takim zakresie, w jakim pokrywały się z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. Sąd uznał, że zaprzeczanie przez oskarżonego poszczególnym zachowaniom wskazanym w zarzucie aktu oskarżenia, stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

W oparciu o przeprowadzony w sprawie przewód sądowy, sąd uznał, że sprawstwo oskarżonego P. W. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu, nie budzi wątpliwości. Zachowanie oskarżonego opisane w części wstępnej wyroku było zawinione i wypełniało znamiona występkę z art. 157 § 2 k.k. Oskarżony bowiem w dniu 07 sierpnia 2016r. uderzał P. B. pięściami po głowie, twarzy i plecach, powodując u niego obrażenia naruszające czynności narządów jego ciała na czas nie przekraczający 7 dni.

Dokonując ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego w przedmiocie zarzucanego mu czynu, Sąd Rejonowy uznał za zasadne zastosowanie wobec niego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie sądu w niniejszym przypadku zachodzą wszelkie przesłanki zastosowania tej instytucji – określonej w art. 66 k.k. W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż nie budziły wątpliwości okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, który pozostaje zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą lat 3. Stan faktyczny został bowiem ustalony w oparciu o wiarygodne zeznania świadków P. B. i D. B. oraz znajdował dodatkowe potwierdzenie w dowodach o charakterze materialnym.

Równie niewątpliwy pozostawał fakt zawinienia po stronie oskarżonego. W tym zakresie sąd, mając na uwadze okoliczności popełnienia czynu, a przede wszystkim wzajemne relacje pomiędzy stronami, uznał iż stopień jego winy nie był znaczny. Czyn jakiego dopuścił się oskarżony, pozostaje społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy. Niemniej jednak przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 115 § 2 k.k. stwierdzić należy że nie jest on znaczny w rozumieniu art. 66 § 1 k.k.

Wreszcie wskazać należy, iż po stronie oskarżonego występuje pozytywna przesłanka kryminologiczna. Nie był on dotąd karany sędownie za jakiegokolwiek przestępstwa, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. umorzył warunkowo postępowania karne wobec oskarżonego, oznaczając na podstawie art. 67 § 2 k.k. okres próby na 2 lata. Sąd uznał, że zastosowanie wskazanego środka probacyjnego w stosunku do oskarżonego będzie wystarczające dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez niego czynu zabronionego. Nadto wyznaczenie okresu próby na 2 lata, zabezpieczy wychowawcze oddziaływanie wskazanego środka probacyjnego na oskarżonego.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 k.k. sąd nałożył na oskarżonego P. W. (1) obowiązek zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną oskarżycielowi prywatnemu P. B., poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 2.000 zł. Zdaniem sądu kwota ta odpowiada uszczerbkowi na zdrowiu doznanemu przez pokrzywdzonego oraz dolegliwościom jakie w związku z tym poniósł.

Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 628 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. i obciążył nimi oskarżonego P. W. (1). Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego zwrot poniesionych przez niego uzasadnionych wydatków w wysokości 423 zł, na co składał się koszt obdukcji sądowo – lekarskiej - 123 zł oraz opłata od aktu oskarżenia - 300 zł. Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę sądową w wysokości przewidzianej ustawą.

SSR Radosław Gluza